

گفت‌وگو با بازیگران «منطقه پرواز ممنوع» در حاشیه اکران مردمی این فیلم در مشهد

گفت‌وگو با بازیگران «منطقه پرواز ممنوع» در حاشیه اکران مردمی این فیلم در مشهد

نوجوان‌ها روی پرده سینما

۱۲

۱۱۰ ورزش

ورزش

نقشه جدید دلال‌ها برای تیم ملی «رنار» در آب نمک

کریم باقری در گفت‌وگو با قدس:

فوتبال ما به برنامه بلند مدت نیاز دارد

انتقاد سرمربی تیم ملی از بی‌مهری مسئولان

شمشیربازان در منطقه قرمز!

منهای سیاست

تخفیف سیاه

فواد آگاه: این جمعه که گذشت، به قول اهل خرید و بازاری‌ها، «جمعه سیاه» تمام شد اما جمعه بعدی و جمعه‌های بعدی هنوز در راهند. راستی شما تا امروز اصطلاح اقتصادی و بازاری «جمعه سیاه» شنیده‌اید؟ شنیده باشید یا نشنیده

باشید فرقی ندارد چون حتی اگر تا امروز در ۱۰ جمعه سیاه رفته باشید و کالای تخفیف‌دار خریده باشید، احتمالاً باز هم پاسخ این سؤال را نمی‌دانید: چرا باید نام روزی که برخی فروشگاه‌ها قرار است کالای خود را با تخفیف‌های عجیب و غریب عرضه کنند «جمعه سیاه» باشد؟ طبق معمول در ماجرای این روش خرید و فروش امروزی هم پای تقلید از غربی‌ها در میان است. فروشگاه‌ها و برندهای معروف در اروپا و آمریکا سالی یکی دو بار جمعه سیاه داشتند و بخشی از کالاهایشان را با تخفیف ۵۰ درصدی می‌فروختند. البته هنوز هم این رسم را دارند و در آن روز، هجوم مردم برای خرید آن قدر شهرها را به هم می‌ریزد که شهرداری و اداره پلیس مجبورند از آن به جمعه سیاه یاد کنند.

چند سالی است فروشگاه‌های حقیقی و مجازی در ایران هم، جمعه تخفیف‌دار را اعلام می‌کنند. اما براساس مطلبی که «مهر» منتشر کرده است گویا میان «سیاه» ما و «سیاه» غربی‌ها، تفاوت از زمین تا آسمان است.

اول اینکه فروشگاه‌های وطنی به جای یکی دو بار در سال، دوست دارند جمعه هر هفته، سیاه باشند! دوم اینکه قیمت‌های این فروشگاه‌ها هم کمتر شباهتی به جمعه‌های سیاه غربی دارد.

یعنی مثلاً تعداد اندکی از کالاهای اساسی یا لوازم خانگی با قیمتی کمتر از بازار عرضه شده و در همان چند دقیقه اول تمام می‌شود اما فروش بالای اجناسی مثل پوشاک و... ادامه دارد و تمام شدن نیست! تخفیف‌های روی این کالاها هم واقعاً تخفیف نیست، بلکه مشابه آن‌ها را می‌توانید در بازار به یک سوم قیمت هم پیدا کنید! یعنی مقلدان وطنی جمعه سیاه در حقیقت روز سیاهکاری راه انداخته‌اند و دارند مشتریان را به پنهان تخفیف، سیاه می‌کنند.

به یاد شهید «مجید شهریاری» که هشتم آذر ۱۳۸۹ آسمانی شد

شهریار دانش هسته‌ای

شعبه و تدریس: ۱۳۸۸
۳ ریح انسانی ۱۳۴۱
۳۰ بهمن ۱۳۰۹
شماره ۲۰۱۹
ZENDEGI@QUDSONLINE.IR

عضو هیئت علمی دانشگاه امیرکبیر مشغول به کار شد. حوالی سال ۸۰ اما به خاطر فراهم نمودن شرایط کار در رشته موردعلاقه‌اش یعنی مهندسی هسته‌ای، از دانشگاه امیرکبیر انصراف داد و به دانشگاه شهید بهشتی رفت. سال ۸۳ بود که از مرتبه اساتید پیمانی به استاد رسمی آزمایشی تبدیل شد و چهار سال پس از شروع به کار در دانشگاه، دانشیار شد. نمره کیفیت شهید شهریاری در دوره دانشجویی او ۲۰ بود و تقریباً بدون نمونه بود. نمره ۱۸۵، ۲۰. شهید شهریاری در آن دوره ۱۰ مقاله علمی در مجلات علمی بین‌المللی به چاپ رسانده بود، در ۲۱ کنفرانس بین‌المللی سخنرانی کرده بود و سابقه راهنمایی ۲۰ دانشجوی ارشد و چهار دانشجوی دکترا را در کارنامه‌اش داشت. آماری که طبق گفته استادان دانشگاه، برای یک استاد دانشیار تقریباً بی‌نظیر به حساب می‌آید. سال ۸۵ سرانجام به آرزوی دیرینه‌اش رسید و دانشکده مهندسی هسته‌ای را در دانشگاه شهید بهشتی راه انداخت و خودش به عضویت هیئت علمی آن درآمد.

استاد تمام

حوالی سال ۸۸، بعد از چهار سال فعالیت در دوره دانشیاری و پس از گذشت حدود هشت سال از زمان شروع به کار که حداقل زمان لازم برای ارتقا به درجه استادی است، به درجه استاد تمامی رسید. نمره کیفیت تدریسش در دوره دانشیاری تقریباً هنوز هم یک رکورد به حساب می‌آید ۱۹،۴۶ از ۲۰.

بر اساس آمار سایت دانشگاه شهید بهشتی،

در پایان دوره دانشیاری، استاد راهنمای ۱۷ دانشجوی کارشناسی ارشد و پنج دانشجوی دکترا بود و ۲۱ مقاله تخصصی در مجلات علمی پژوهشی به چاپ رسانده بود. علاوه بر این‌ها در ۲۴ کنفرانس بین‌المللی سخنرانی کرده بود و در این دوره مجری پنج طرح پژوهشی بود.

حق الزحمه نمی‌خواهم

برخلاف سوابق علمی و دانشگاهی شهید شهریاری که حسابی پر و پیمان است، این دانشمند هسته‌ای کشورمان، مسئولیت و سابقه مدیریتی آنچنان دهن پرکنی ندارد. دلیل این موضوع را هم باید در کتاب خاطرات علی‌اکبر صالحی جست‌وجو کنیم. آقای صالحی در این‌باره نوشته است: «قبل از اینکه یک پروژه را به دکتر شهریاری واگذار نمایم، به او پیشنهاد مسئولیت بخشی از سازمان را کردم که در جواب گفت: من علاقه به مسئولیت اجرایی ندارم. به او گفتم: اشکالی ندارد، حیف هم هست که شما وقت خود را صرف امور اجرایی نکنید، به سبب اینکه در آن شرایط نمی‌توانی آن‌گونه که لازم هست به کار علمی بپردازد؛ لذا پروژه‌ای را پیشنهاد کردم. وقتی از موضوع پروژه مطلع شد، فوق‌العاده خوشحال شد و من هرگز آن دقیقاً را فراموش نمی‌کنم. در جریان غنی‌سازی‌های بعد هم، از مبلغ ۲۴ میلیارد تومان اعتباری که برای تحقق طرح غنی‌سازی ۲۰ درصدی پیش‌بینی کرده بودیم، تنها حدود نیمی از آن هزینه شد. در موقع پرداخت حق‌الزحمه افراد، دکتر شهریاری گفت: من حق‌الزحمه نمی‌خواهم. این درحالی بود که اگر دکتر شهریاری از ما هر مبلغی مطالبه می‌کرد به سبب اینکه فرد دیگری نبود که آن کار را انجام دهد ما حاضر بودیم بپردازیم. او تنها کسی بود که با اطمینان خاطر می‌توانست این کار را به نتیجه برساند.»

با این همه اما دکتر شهریاری از سال ۸۳ تا زمان شهادت، نماینده دانشگاه شهیدبهشتی در امور اجرایی همکاری با سازمان انرژی هسته‌ای بود. علاوه بر این‌ها، عضویت

محمد تربت‌زاده شهید شهریاری را تا پیش از شهادتش خیلی‌ها نمی‌شناختند. اهالی علم و تکنولوژی و آن‌هایی که سرشان درد می‌کند برای آخرین خبرهای علم و فناوری اما خوب می‌دانستند که اگر اخبار غنی‌سازی ۲۰ درصدی اورانیوم و پیشرفت‌های هسته‌ای کشورمان، روز در میان روی خروجی سایت‌های علمی قرار می‌گیرد، نام «مجید شهریاری» در میان است که براساس گفته بسیاری از دانشمندان هسته‌ای، تا همین الان، نظیرش نیامده و اگر هنوز در میانمان بود، پیشرفت هسته‌ای کشورمان احتمالاً چندین برابر سریع‌تر از الان اتفاق می‌افتاد.

با پسر درشت هیکل چه کنم؟!

متولد ۱۳۴۵ است و در زنجان به دنیا آمده. تا پایان دوران دبیرستان در شهر مادرش‌اش ماند، اما زمانی که رتبه کنکورش آمد، بار و بندیش را بست و راهی تهران شد. البته مهاجرت بچه زرنگی که تا پایان دوران دبیرستان، شاگرد نمونه مدرسه بوده و در کنکور سراسری ریاضی، رتبه ۲ آورده، آنچنان هم دور از دسترس نبود. در مجموعه ۳۰ خاطره از شهید شهریاری که به همت دفتر مطالعات جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی جمع‌آوری شده، یکی از شاگردان این شهید به نقل از استادیاش، درباره دوران تحصیل او در مدرسه می‌گوید: «دکتر خودش تعریف کرد که معلم دوره دبستانمان برای بچه‌های کلاس چهارم مسئله‌ای طرح کرد که نتوانستند حل کنند. معلم به آن‌ها گفت اگر نتوانید این مسئله را حل کنید، از کلاس پایین یک نفر را می‌آورم تا حل کند. بچه‌ها حل نکردند و معلم من را برد تا مسئله را حل کنم. خیلی بزرگام بودم و برعکس من، آن پسرکی که قرار بود مسئله را حل کند، هیکل درشتی داشت معلم من را روی دوش گذاشت تا دستم به تخته برسد و بتوانم مسئله را حل کنم. در حالی که مسئله را حل می‌کردم به این فکر می‌کردم بعد از کلاس با آن پسر درشت هیکل چه کنم؟»

جلوتر از استاد

سال ۶۸ لیسانسش را در رشته مهندسی الکترونیک از دانشگاه صنعتی امیرکبیر گرفت و بعد از چاپ شدن اسامی پذیرفته‌شدگان کارشناسی ارشد در روزنامه‌ها، مشخص شد شهید شهریاری رتبه اول را در کنکور کارشناسی ارشد به دست آورده است! شهید شهریاری این بار تصمیم گرفت برخلاف نصیحت‌های دور و بری‌هایش، برود سمت رشته‌ای که آن روزها زیاد بازار داغی در میان بچه درسخوان‌ها نداشت: «مهندسی هسته‌ای». سال ۷۱ فوق لیسانسش را از دانشگاه صنعتی شریف گرفت و برای خواندن دوره دکترا، دوباره به دانشگاه امیرکبیر برگشت و سال ۷۷ دانش‌آموخته شد. علی‌اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی در کتاب «گذری در تاریخ» درباره شهید دکتر مجید شهریاری می‌نویسد: «با توجه به ارائه درس‌های مختلف، شاید یکی از سرگردهای معلمی این باشد که زمانی که بعضی مسائل را نمی‌توانند حل کنند به دانشجویان واگذار کنند. مسائلی که حل آن‌ها بسیار مشکل بود به دانشجویان می‌دادم و هر مسئله‌ای را که به شهریاری می‌داد حل می‌کرد. بعضی مواقع با خودم می‌گفتم: خدایا! چگونه راحل به ذهن این دانشجوی می‌رسد، ولی به ذهن من نمی‌رسد.»

آرزوی دیرینه

شهید شهریاری بلافاصله پس از پایان تحصیلاتش به عنوان

آن روزها

صدای تکرار نشدنی

قدس زندگی: سوزهای مثل «عبدالباسط» جایش بالای صحنه و مطلب اصلی است، اما چون دو سال پیش در همین روزها، گزارش از شخصی‌اش را نوشتیم اجازه بنهید امروز و به مناسبت سالگرد درگذشتش، در این ستون فقط به او ادای احترام کنیم. حنجره‌ای که معجزه

شگرفی ماندن قرآن را با نغمه‌هایی عطرآگین منتشر می‌کرد، خودش هم دست کمی از معجزه نداشت. این معجزه قرن بیستمی بعید به نظر می‌رسد به این زودی‌ها نشنیده باشید، اما اگر کمتر شنیده‌اید یا عبدالباسط را کمتر و در ۱۰ سالگی حافظ آن شد. با وجود هوش سرشار، بر خلاف همسن و سال‌هایش نه عشق خلبانی بود و نه دوست داشت دکتر و مهندس شود. شیفته قرآن بود و به خاطر این شیفتگی برخلاف برادرهایش قید دانشگاه را زد تا قرآنت‌های هفت‌گانه و ده‌گانه را خوب بیاموزد. البته بعد است تا امروز صوت و قرآنتی از او را نشنیده باشید، اما اگر کمتر شنیده‌اید یا عبدالباسط را کمتر می‌شناسید توصیه می‌کنیم قرآنت سوره‌های الرحمن، تکویر، مزل و مریم را پیدا کنید و یک بار فقط یک بار دقیق بشنویید تا باور کنید معجزه عبدالباسط به این زودی‌ها تکرار نخواهد شد.

روزمره نگاری

رقبه توسلی

هیچ طبقه‌ای امن نیست!

امروز: ساعت ۶ صبح - همسایه طبقه سوم - گیر کرد توی آسانسور. یاد درخت گردو عمارت خانجان افتادم که امسال بار نداد. وقتی هم همه واحدها جمع شدند برای کمک به محبوس آسانسور، یاد درختان پربار انجیر. تند می‌مزم ۱۲۵ نمدیدیم. با چشممان خواب‌آلود، عقل‌ها را توی سوزن آذرمه گذاشتیم روی هم و هر کسی گوشه کار را گرفت و تأسیساتی بنده خدا هم جلدی آمد تا حبس نشده آپارتمان، آزاد شود. ۵۰ دقیقه بعد به خودم نهیب زدم کاش طوری زندگی نکنیم که مثلاً به وقت سلام و علیک صبحگاهی، سرمان، وبال گردنمان باشد و نگوییم گاهی چوب خدا، خود خود آسانسور است... جوری که می‌آه نکنیم فقط کوه به کوه نمی‌رسد.

دیشب: صدای عربدهای جوشش آپارتمان را بلعیده بود. آرام نمی‌گرفت. هر چه مدیر ساختمان می‌گفت آقا جلسه می‌گذاریم، حلش می‌کنیم. نمی‌شنید که نمی‌شنید. می‌گفت فقط قانون. همسایه مداری چه صیغه‌ای است دیگر... از خودتان سبک نسازید لطفاً! من که اجازه هم پارکینگ ندارم جای پارکینگ‌دارها را تنگ نکنید. خیره از این خبرها نیست، اگر سند دارید رو کنید. این‌ها را همین درخت گردو - نه عنبر خواهی می‌کنم - همین همسایه افتاده در بند زد. امروز: حالا زنان و مردان مهربان و بزرگواری که جمع شده‌اند را از نظر می‌گذرانم. ۶۰ درصدشان پارکینگ ندارند اما خیر خواهی، چرا تا دلتنان بخواهد. توی چشم مرد آزاد محبوس می‌شود خیلی چیزها را خواند. مثلاً من می‌خواهم که دل آشوب و تن آشوب و سر آشوب می‌خوانم می‌اندازه دوست دارد ساعت برگردد به ده و نیم دیشب. باز می‌خوانم که صداها را من بعد می‌خواهد نرم و نیک نگه دارد. می‌خواهد به توان گذشتۀ تارش، کل آپارتمان را بیچسب لای زروق... و رو به آسانسور بگوید اوستا کرم! پیامت دریافت شد، هزار دفعه استغفرالله. نتیجه اخلاقی: یاد به غیغاب نیندازیم و همسایه‌ها را به بی‌پارکینگ و پارکینگ‌دار تقسیم‌بندی نفرماییم. بلکه دشمنان کنیم چوب خدا از آنچه فکر می‌کنیم به ما نزدیک‌تر است.

سنسناج: «زندگی واقعاً بسیار ساده است. از هر دست بدهیم، از همان دست می‌گیریم»

مجاز آباد

عشق به ترامپ!

این تجمع، پلاکاردی در دست دارند که روی آن نوشته شده است «Love trump» حسینی درباره این تصویر نوشته است: «معاذانم خارج از کشور که از آشوب و خشونت در ایران حمایت می‌کنند، با اعلام عشق به ترامپ خودشیفته و جنایتکار، ماهیت فاشیستی و وطن‌فروشی خود را به صراحت فریاد زدند!»

پدر خوانده و الکا پون

خبرنگاران همراه، با ضبط موبایل‌های خبرنگاران حاضر در پایگاه نظامی بگرام، بدون اطلاع دولت افغانستان وارد افغانستان می‌شود. انگار سفر پدرخوانده یا الکا پون! بعد هم می‌گوید: با طالبان به توافق می‌رسیم.»

جشن ۲۴ سالگی

مژده خنجر، مجری تلویزیون همزمان با سالروز تأسیس شبکه پنج سیمیا، با انتشار پستی در صفحه اینستاگرامش، تصاویری از جشن سالگرد این شبکه را به اشتراک گذاشت. خانم مجری در صفحه اینستاگرامش نوشته است: «سه‌شنبه‌ای که گذشت، نیست و چهارمین سالروز تأسیس شبکه پنج رو تو برنامه جشن گرفتیم. در کنار تیم خوب #یه‌روز_تازه و سرکار خانم ژیا امیرشاهی، مجری باتجربه و کاربلد شبکه پنج، شما از سربال‌ها و برنامه‌های شبکه پنج، کدوم بیشتر یادتون مونده؟»

سه ضلعی هدفمند

عبدالله گنجی، مدیرمسئول روزنامه جوان در صفحه شخصی خود در توئیتر درباره راهبرد آمریکا در قبال ایران و آشوب در عراق نوشت: «راهبرد دولت فعلی آمریکا نسبت به ایران یک سه ضلعی با هدف پس راندن ایران از منطقه بود. یک فشار روانی و اقتصادی. دو: به منظور تولید نارضایتی اجتماعی، اقتصادی. سه: با هدف بی‌ثبات سازی سیاسی، امنیتی. وقتی موفق نشد مبارزه در منطقه را نیز به فاز اجتماعی برد، داعش در عراق پوستین NGO پوشیده است.»

سیدمحمد حسینی، دبیرکل

کانون دانشگاهیان ایران اسلامی در جدیدترین پست توئیتری‌اش تصویر جالبی را از تجمع ضدانقلاب و سلطنت‌طلب‌ها در حمایت از آشوبگران و اغتشاشگران منتشر کرده است. تعدادی از شرکت‌کننده در

این تجمع، پلاکاردی در دست دارند که روی آن نوشته شده است «Love trump» حسینی درباره این تصویر نوشته است: «معاذانم خارج از کشور که از آشوب و خشونت در ایران حمایت می‌کنند، با اعلام عشق به ترامپ خودشیفته و جنایتکار، ماهیت فاشیستی و وطن‌فروشی خود را به صراحت فریاد زدند!»

عبدالله مهاجرانی، با انتشار مطلبی در

حساب توئیتری خود در واکنش به سفر ترامپ به افغانستان، ضمن مقایسه رئیس‌جمهور آمریکا با تیمکار مشهور آمریکایی، الکا پون نوشت: «داستان غربی ستا رئیس‌جمهور آمریکا شباهت با چرچ‌های خاموش هواپیما، با بی‌خبری خبرنگاران همراه، با ضبط موبایل‌های خبرنگاران حاضر در پایگاه نظامی بگرام، بدون اطلاع دولت افغانستان وارد افغانستان می‌شود. انگار سفر پدرخوانده یا الکا پون! بعد هم می‌گوید: با طالبان به توافق می‌رسیم.»

مژده خنجر، مجری تلویزیون همزمان

با سالروز تأسیس شبکه پنج سیمیا، با انتشار پستی در صفحه اینستاگرامش، تصاویری از جشن سالگرد این شبکه را به اشتراک گذاشت. خانم مجری در صفحه اینستاگرامش نوشته است: «سه‌شنبه‌ای که گذشت، نیست و چهارمین سالروز تأسیس شبکه پنج رو تو برنامه جشن گرفتیم. در کنار تیم خوب #یه‌روز_تازه و سرکار خانم ژیا امیرشاهی، مجری باتجربه و کاربلد شبکه پنج، شما از سربال‌ها و برنامه‌های شبکه پنج، کدوم بیشتر یادتون مونده؟»

عبدالله گنجی، مدیرمسئول روزنامه

جوان در صفحه شخصی خود در توئیتر درباره راهبرد آمریکا در قبال ایران و آشوب در عراق نوشت: «راهبرد دولت فعلی آمریکا نسبت به ایران یک سه ضلعی با هدف پس راندن ایران از منطقه بود. یک فشار روانی و اقتصادی. دو: به منظور تولید نارضایتی اجتماعی، اقتصادی. سه: با هدف بی‌ثبات سازی سیاسی، امنیتی. وقتی موفق نشد مبارزه در منطقه را نیز به فاز اجتماعی برد، داعش در عراق پوستین NGO پوشیده است.»

